

Starý porcelán

Pavol Hammel

Starý porcelán,
starý vzácny krištál,
na stôl zložím
z horných políc.

Áno starý pán,
malú slávnosť chystá,
nech obrus nie je taký holý.

Možno príde dávny priateľ,
písal mu list.
A ešte jedna pravá dáma,
sľúbila prísť.
Víno má správny lesk a lom,
starý pán sedí za stolom.
Štíhle sviece dýchajú s ním.

Dych sviec mu mladosť vráti,
dych sviec mu mladosť vráti,
dych sviec mu mladosť vráti,
dych sviec mu mladosť vráti.

Starý porcelán,
starý vzácny krištál,
ticho na obruse leží.

To len starý pán,
malú slávnosť chystal,
a už polnoc bije z veží.

Nepríde už dávny priateľ,
príde len list.
Nepríde tá dáma čo tiež,
sľúbila prísť.
Víno už stráca lesk a lom,
starý pán drieme za stolom.

Štíhle sviece dýchajú s ním.
Dych sviec sa v tichu kráti,
dych sviec sa v tichu kráti,
dych sviec sa v tichu kráti,
dych sviec sa v tichu kráti.